

[Justitsministeren.]

borgerlig Ære. Tab af borgerlig Ære medfører nu enhver Berigelsesforbrydelse, altsaa ethvert nok saa lille Bedrageri eller Tyveri, og det er at gaa for vidt, og det vilde blive alt for bekosteligt, hvis man vilde gøre en hvilken som helst lille Sag af den Beskaffenhed til Nævningesag.

Desuden vilde Begrebet: Tab af borgerlig Ære som Maalestok for, hvad der skulde være Nævningesag, og hvad der ikke skulde være det, være noget vagt. Undertiden viser det sig først paa et vidt fremskredet Standpunkt under en Sag, hvorvidt den vil medføre Tab af borgerlig Ære. Voldssager kan saaledes i nogle Tilfælde medføre Tab af borgerlig Ære, i andre ikke.

Hvad Nævningesagerne i Almindelighed angaar, vil jeg overfor den Tale om, at man kunde afskaffe Nævningesagerne og erstatte dem med Sager, hvori Doms mænd medvirker, sige, at en Henvi sning til Grundlovsfædrene i 1849 i den Henseende intet som helst har at betyde. I 1849 var ganske rigtigt Spørgsmaalet om Doms mænd ikke fremme, men det var det i 1914 og 1915, og Løftet om Nævningers Indførelse er gentaget i Grundloven af 1915. Og det var ikke, da man vedtog Grundloven af 1915, Meningen, at nu skulde man indføre Nævninger og prøve, hvad det var for noget, og hvis der saa var nogen, der ikke rigtig syntes om det, saa kunde man sige: saa kan vi holde op med det, saa afskaffer vi Nævningeting.

Det var ikke Meningen. Meningen var, at Nævninger skulde indføres for at *blive*, og jeg kan derfor ikke gaa med til en Fortolkning af Grundloven, gaaende ud paa, at naar man blot havde opfyldt Ønsket om at indføre Nævninger, kunde man godt gaa hen og afskaffe dem igen. De er grundlovsfæstede, og de maa blive.

Det Lovforslag, jeg har haft den Ære at fremsætte, og som nu er til Behandling her, har heller ikke til Hensigt at drage en snævrere Grænse for Nævningesager end tidligere. Der er sket en Forandring i, hvad der er Misgerningssager, og derved en Forandring i, hvad der bliver Nævningesager; men det er ikke Meningen, at der skal blive færre Nævningesager.

Jeg beder vel bemærket, at naar Sager

angaaende Drab af Barn under eller umiddelbart efter Fødselen eller Fosterfordrivelsesager ikke længere vil blive Nævningesager, sker det kun af den Grund — kun af den Grund —, at den nye Straffelov behandler disse Sager saa mildt, at de ikke længere kan betragtes som Misgerningssager. Nævningesager er jo nemlig Sager, som angaar Forbrydelser, der kan medføre Livsstraf, hvad der endnu kan være Tilfældet efter den militære Straffelov, dernæst Sager, hvor Straffemaksimum er 10 Aars Fængsel eller derover, uden at det er betinget af Gentagelse eller af, at Forbrydelsen er udført vanemæssigt eller erhvervsmæssigt, og endelig Undsigelsessager.

Efter Straffeloven af 1866, som endnu er gældende Ret, straffes BARNEDRAB under eller straks efter Fødselen med Straf arbej de fra 2 til 12 Aar og var derfor Nævningesag, og Fosterfordrivelse straffes altid med Straf arbej de, og Straffen kan stige indtil 8 Aar. Dette er fuldstændig forandret ved Straffeloven af 15. April 1930, som bliver gældende Ret senest den 1. Januar 1933, idet Drab af Barn under eller straks efter Fødselen straffes med Fængsel fra 30 Dage til 4 Aar — Straffen kan altsaa gaa helt ned til 30 Dages Fængsel og kan ikke overstige 4 Aar —, medens den tidligere kunde blive 12 Aar. Og hvis Barnet ikke har lidt Skade, kan Straffen helt bortfalde. Hvad Fosterfordrivelse angaar, er Straffen efter den nugældende Straffelov af 1866 altid Straf arbej de og kan stige til 8 Aar; men efter § 242 i Straffeloven af 15. April 1930, som altsaa træder i Kraft 1933, er Straffen kun fra 7 Dages Hæfte til højst 2 Aars Fængsel, og under formildende Omstændigheder kan Straf helt bortfalde.

Efter denne store Nedsættelse af Straffen kan disse Sager ikke vel være Nævningesager. Men medens disse Sager, som jo dog ikke er saa talrige, er udgaaet af Nævningesagerne Kreds, er andre rykket ind. Jeg skal nævne, hvad jeg allerede gjorde ved Fremsettelsen, en hel Række Forbrydelser, som efter den nye Straffelov vil medføre Nævningeting, nemlig Falskmøntneri, Brandstiftelse, som jo slet ikke udgør et saa ringe Antal Sager, kvalificeret Blodskam, kvalificeret Barnerov, Samleje med Børn, grov Legemsbeskadigelse og simpelt Røveri, hvad de ikke gør nu.

De sidste Tidens Angreb paa Nævning